

Megjelenik minden
vasárnap.

Szerkesztői iroda

kiadó-hivatal

Koronaherceg utca 2 sz.
II. emelet.

A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez intézendők.

POSTA-KÖZLÖNY

ELSŐ MAGYAR POSTAI SZAKLAP,

a magyar-, horvát- és szlavonországi postamesterek egyesületének és a magyar postahivatalbeliek
segély- és gyámegyletének organuma.

Előfizetési ár:

Egész évre 7 frt —
Fél évre 3 „ 80
Negyed évre 1 „ 80

Egy szám 15 kr.

Kéziratok nem küldet-
nek vissza.

A megbízások, megrendelések
Tiller Mór és testvére címre alatt
küldendők.

Felölös szerkesztő: JOANOVICH GYÖRGY.

Társszerkesztő: PAULAY J. ZS.

Váltó-óvások postai közegek által.

Lapunk legközelebbi számai egyikében meg-
emlékeztünk már a német birodalomban felmerült
azon kérdéssel, hogy a postaigazgatás törvény útján
megbizassék-e avval, hogy váltókat saját közegei
által is meg óvatoltathasson, s ha igen, mily terje-
delemben ruháztassék fel ez ügyvel?

A német vezér-postamester, — miként emli-
tettük is volt, — nyilatkozatra s véleményezésre
szólította fel az összes kereskedelmi kamarákat, —
s ezek közül 98 terjesztette be eddigelé azokat.

91 kereskedelmi kamara szükségesnek nyilat-
koztatta ki azt, hogy az óvások fölvétele körül az el-
járás egyszerűsítessék, s jóváhagyják azt, hogy ez
ügyet eszközölhetése postai alkalmazottakra is ki-
terjesztessék. De közülök csakis 37 adja föltétlenül
beleegyezését a vezér-postamester által kilátásba
helyezett berendezéshez, míg 54 különféle feltétele-
ket tűz ki, melyek részint a kezelés részleteire,
részint pedig azon kérdésre vonatkoznak, hogy az
óvás illetén eszközölése mindenütt, vagy csak erre
hivatott egyéniség hiányában engedessék-e meg,
— és melyek végre a szavatolás terjedelmének meg-
határozásával is foglalkoznak. Ez utóbbi pontra
nézve ez 54 vélemény többsége egyetért abban,
hogy a kereskedelmi körökben az óvásoknak a
postai közegek általi fölvétele sokkal kívánatosabb
lesz akkor, ha az idején való, s a rendes formáknak
megfelelő óvástételért a postaintézet részéről ép oly
terjedelembe vállaltatnék el felelősség, mint a mily
mérven a közjegyzők s végrehajtók erre köte-
lezték.

7 kamara véleménye részint szükségtelennek
tartja a váltó-óvások egyszerűsítését, részint oly
sürgőseknem, hogy a jelenlegi törvény megvál-
toztatása általa igazolva legyen. Azonkívül több
vélemény még kétségbe is vonja a postai közegek ké-
pességét a váltó-óvatolások körül.

A mult izben is megemlékeztünk már arról,
hogy a zittani kereskedelmi kamara legbehatóbban
foglalkozott e kérdéssel, s oly alaposan s szakszerűen
fejtegeti azt, hogy indokoltnak tartjuk azt, ha e vé-
leményt, mely minden szakemberre a legnagyobb
érdekléssel bírhat, jelenleg bő kivonatan közöljük,
— a mint következik: **Vélemény.**

1. A postai megbízások használata a kölcsö-
nös forgalomban, behozataluk vagyis 1871. október
óta különböző fontos stádiumokon ment keresztül.
1873. márcziusban a postai megbízások útján be-
hajtott pénzek illetékét 50 fillérről 30-ra szállít-
ván le, a következő hónapban már arra is vállalt-
koztak a postaintézet, hogy oly megbízásoknál, me-
lyek „azonnal óvársra” megjelöléssel, de azon egyén
megnevezése nélkül, ki ezt eszközölje, — vannak
ellátva, saját választása szerint, a váltó összegének
ki nem fizetése esetében valamely erre hivatott
egyénségnek adja át. Végre 1876 augusztusban a
megbízások kezelése körül azon újítás is hozott
be, hogy nem csak pénzüsszegek beszedésére hasz-
náltathattak fel, hanem arra is, hogy a belföldi for-
galomban a váltók az intézvénnyezettnek elfogadás
végett előmutassanak.

A mult év utolsó 5 hónapja alatt a birodalmi
posta 18.400 esetben használtatott ily elfogadások
kieszközlésére.

Egy magasabb állású egyén, kihez a kamara
felvilágosítás végett fordult, oda nyilatkozott, mi-
szerint a postai megbízások behozatala óta a váltó-

óvások tetemes apadása vehető észre, s ennek okát
azon körülményben véli rejleni, hogy egy levélhordó,
mint nyilvános hivatalos-közegek előtt kevesebben
tagadják meg a fizetést, mint a magánforgalom
elrejtettségében.

2. A postahivatalnokok által emelendő óvások
tárgyában szószólók már a megbízások behozatala
előtt is léptek volt fel.

Igy a brémai kereskedelmi lapban már 1868.
folyamán merült fel az eszme, hogy a váltók az elfo-
gadónak levélhordó által legyenek előmutatva, s
hogy esetleg a postahivatalnok által meg is óvatol-
tathassanak.

1869. tavaszán a német kereskedők testülete
által egy kérvény nyújtatott be az észak-német
szövetségi-kancelláriához, — kérve abban, hogy
az óvási költségek lehetőleg leszállítsanak, s hogy
„e magában véve oly egyszerű s majdnem gépies
eljárás” ne csak a közjegyzők által legyen fogana-
tosítható, hanem más megbízható hivatalnokok ál-
tal is eszközölthessék.

1873. nyarán berlini bankár-körökből szintén
kérelem intéztetett a birodalmi tanácshoz, hogy oly
helyeken, hol közjegyző, vagy óvások felvételével
megbízott hivatalnok nem létezik, azok postahiva-
talnokok által is felvehetők legyenek, s kérték
a váltó-eljárásnak ily módni átalakítását. De a ki-
küldött bizottság e tervet elvetendőnek nyilatkoz-
tatta ki.

1876. elején ismét a lapok vették kezükbe ez
ügyet. Egy drezdai kereskedelmi lapban egy elis-
mert nemzetgazdász a következőként írt:

„Hogy a postai megbízások az egész nép va-
lódíádásává váljanak, szükséges, hogy minden posta-
hivatalnok, sőt a levélhordók is, óvások felvételére
törvényileg felhatalmaztassanak, különösen pedig
oly helyeken, hol ügyvéd nem tartózkodik. Ha a
postahivatalnokok felruháztatnak e joggal, akkor a
600 márkáig terjedő kisebb forgalomnál az oly ter-
hes s költségbe kerülő tartózkodási helyváltoztatá-
sok teljesen fölöslegessé válnak, s akkor a biro-
dalmi postaintézetben egyidejűleg, a jelenleg telje-
sen elzárt kisebb városokkal való forgalom számára
egy birodalmi bizomány-bankkal birunk, melynek
berendezése a legnagyobbyszerű áldást hozó lesz.”

1876. augusztusban a német iparegyesület
szintén a birodalmi tanácshoz fordult ez ügyben,
mely a berlini bankár-körök által benyújtott kívá-
nalmakhoz teljesen azonos kérelmet tartalmazott.

A postaigazgatás is mindinkább hajlott e nézet-
hez úgy hogy Stephan, a vezérpostamester már a mult
év elején a következőleg nyilatkozott:

„A postai megbízások még nagyobb elterjedés-
ben részesülnének, ha a posta a váltó-elfogadások-
kat, s az óvások felvételét is eszközölné.

Ez utóbbi esetben azonban a váltó-eljárást kel-
lene módosítani, — de arról ítéletet hozni, hogy cél-
szerű s kivihető-e ez eljárás, nem áll módomban.”

De az utóbb említett kérvény tárgyalásakor
már sokkal határozottabban nyilatkozott a posta-
igazgatás, a mennyiben Belgium példája után indul-
va, kivihetőnek tartja azt, hogy az óvások felvétele
saját közegei által eszközölthessék de csak úgy, ha a
váltó-eljárás egyszerűsítettnek, s ha a postaintézettől
42 márkányi összegnél nagyobb kártérítési kötele-
zettség nem kívántatik. — A bizottság azonban, te-
kintettel arra, hogy fontosabb törvényjavaslatok fo-
rogtak ugyanakkor szönyegen, a tárgyalásba nem
bocsátkozott ez alkalommal sem.

Ez év júliusában végre a vezérpostamester

kérdést intézett a német kereskedelmi kamarák-
hoz, támaszkodva arra, hogy az óvások költséges
volta miatt a panaszok folyton szaporodtak, „hogy
valódi szükség teljesülne-e akkor, ha egyszerűbb
eljárás mellett az óvások mindjárt a postahivatal-
nokok által vétetnének fel.”

E kamara az összes itteni kereskedelmi kö-
rökhöz fordult e kérdés fölötti vélemény nyilvání-
tás végett, de csekély kivétellel valamennyi hatá-
rozottan nemmel felelt e kérdésre.

Az e tervet ellen szóló indokok legnagyobb-
részt általánosak, nemzetgazdaságiak (3 pont), de
azután jogiak, (4-9) s gazdaságiak is, (10-11
pont) melyek mind nem tartják tanácsosnak azt,
hogy az állam maga vegye kezébe ez ügyet, s hogy
az óvások eszközöltetése a postahivatalnokokra bi-
zassék.

Köszegi.

(Folytatása következik.)

Még egypár szó a „levélportó elszá- molásáról” című cikkhez.

Minden újításnak célja: az egyszerűség,
könnyebbség! ha azonban ennek meg nem felel,
jobb a régivel maradni mindaddig, míg egy oly
mód nem fedeztetik fel, mely ezt hatályon kívül he-
lyezi, a nélkül, hogy valakinek eszébe jutna vissza
sóhajtan a régi eljárást. S így van ez Kugyeray t.
kartárstól írt „porto elszámolás”-sal is, melyet le-
véljegyek által vél helyesen elszámolni, s melyet,
mint a régivel egyszerűbb módot ajánl foganatba
venni.

Ne hogy azonban azt hídje valaki, hogy én is
azok közé tartozom, a kik valamely újítással szem-
ben azon elavult elvből indulnak ki „apáink is meg-
voltak e nélkül, mi is meglehetünk” — még egy
pár szót óhajtok szólni e tárgyban, melyben legalább
okokat hozok fel, melyekből kitűnik, hogy a fent
idézett elv hiva nem vagyok; hanem a postaügy
íránt érdeklél viseltetvén — a czélszerű újítást e
téren pártolom; míg a czélt nélkülöző, csupán az új
címet viselő javaslatot belátásom szerint bírálat
alá veszem. S ezeket előre bocsájtva, befogja
látni Kugyeray t. kartársam, hogy nem a czél nél-
küli polemizálási hajlam indít jelen sorok írására.

A „Posta-Közlöny” 45. számában „Toldalék”
című cikk el Kugyeray kartárs ur aggályaimat
igyekezik eloszlatni, a levélportó levéljegyek általi
elszámolásáról. Ez azonban nem történt meg. Ez-
zel csak azt tevő, hogy nézetét mondá el arra néz-
ve, mit vél helyesnek tenni akkor, ha a portos le-
vél, mely pl. nekem számoltatott be — nem ide
szól. De hogy javaslata által sem a számadó, sem
a számvevő közeg munkája nem csökken, s így
ajánlata az egyszerűség jellegét nem hordozza ma-
gán — megpróbálom azonnal bizonyítani.

Az eddigi gyakorlat szerint, ha portos levél
— mely nem nekem szól beszámítva érkezik, egy-
szerűen a 16 sz. nyomtatványba a levelet beveze-
tem, s továbbítom, ezen kimutatás összegét azután
a hó végén levonom a 47. sz. nyomtatványban kitűn-
tetett összegből, s a felesleget mint tiszta bevételt
a kezelési kimutatás 1 t. sz. a. bevezetem. Ennek
a számvevő közeg általi vizsgálóra biz egy kissé
több időt vehet igénybe, összehasonlítgatván elő-
ször is a levélrovatlapokat a 47. sz. nyomtatv. té-
teleivel, azután megnézni a 19. sz. nyomtatványt,
hogy az abba vezetett tételek csakugyan előfor-
dulnak-e a szomszéd állomásnak küldött levélrova-
lapokban? s azután ez összegnek az előbbiből tör-

tént helyes levonásától meggyőződve — végre rá jön, hogy a kezelési kimutatásba helyesen iratott e be a tiszta maradvány.

De nézzük most már, mivel lesz egyszerűbb, ha Kugyeray t. kartás ajánlata elfogadtatik, a számadó és számvevő közeg munkája?

Szerinte minden portot tartalmazó levélovatlapra a megfelelő értékű levéljegy felragasztatik, s a mi nem az illető helyre szól, a 19. sz. nyomtatványba azért bevezetettik, s ezen kimutatás végösszege, a hó végével egyszerűen a kezelési kimutatásban kiadásba tétetik. Igaz ugyan, hogy ez által első látásra a levélportó napló felesleges — de hogy a számvevő közeg munkája kevesebb lenne, kötvé hiszem: mert ez esetben, a helyett, hogy a levél rovatlapban levő portót a naplóval összehasonlítani — arról kell meggyőződnie, hogy a levéljegy megfelelő értékben alkalmaztatott-e?

De meg szorosabban véve a dolgot, a levélportó napló szüksége is fent marad; mert ugyan is, ha ez megszűnik, hol lesz kimutatva a portós levelekből befolyt összeg, vagy is a levél rovatlapokba bejegyzett egyes tételek összege? vagy akkor erről a számvevő közeg szerezzon magának meggyőződést? s ezt meg tévén, úgy hasorlitsa össze az elszámolt portóval, hogy az eredmény helyessége kitűnjék? hol van itt a munka keveslet, az egyszerűség?

S végül még egy kérdés merül fel, melynek világosabbá tételére példát használók. Kecskemét beszámol Izsáknak 3 db. portós levelet, én tehát a levélovatlapra 30 kr. levéljegyet teszek — vagy is 30 krt bevételek: de tegyük fel már most, hogy ezen 3 levél közül egy Sz.-Szállásra szól, azt tehát elszámolom a 19. sz. nyomtatv. alapján, — már most e levél Sz.-Szállásra érkezvén, a levél rovatlapra, hova a 10 kr. portót bevezettem, ő is felragaszt 10 kr. levéljegyet — s így 30 kr. levélportó beszédésénél, 40 kr. levéljegy ragasztatik fel, miből azután 10 kr. az én 19. sz. nyomtatványom alapján kiadásba tétetik. Nem bonyolultabb eljárás-e ez a régivel? talán több levél fogy el — de csak látszólag ez is, mert a valódi bevétel rovására, ott lesz a kiadás.

S így levén a dolog, megenged t. kartárs ur, ha ajánlatába semmi egyszerűt nem látok — lehet azonban, hogy durae capacitatis levén, nem értem jól a dolgot; ebből azonban nem következik, hogy más se értse; ha csak ugyan egyszerűbb eljárást eredményez ajánlata: óhajtom, hogy foganatba vétessék, s majd akkor talán én is belátom, hogy jelen soraim tévedésen alapulnak.

Agárdy.

A morva cs. kir. postamesterék, postakezelők, és postakiadók egyletének f. é. szeptember 11-én a troppai városház termében megtartott ötödik rendes közgyűléséről szóló **eredeti jelentés.**

(Vége.)

VI. Továbbá a napirendre van kitűzve: hogy határozza meg a t. közgyűlés a jövő évben alkalmazandó kamatlábat adandó költsönöknél. A választmány azt véli, hogy ezután is 100 után 6°/o-kot szedjünk be. Helyesli azt a t. közgyűlés? (Igen.)

A napirend szerint most a netáni segélyezési-kérelmek előterjesztése következne. Miután azonban mai napság ilyféle kérvények nem érkeztek be, természetesen elesik a napirend ezen pontja.

Uraim, most vagyunk a szabad indítványoknál. Kíván valaki felszólalni?

Morell kartárs Eibenschütz ből: Azon önhatalmu eljárás, mely a küldönczmenetek jövedelmi adójának kiszabásánál a különféle adókerületekben követtetik, arra indít engem, hogy e helyütt felszólaljak és figyelmeztessem a t. közgyűlést rendeltetárunk 1874. évi 9 számára, mely a következőt tartalmazza: Ezen jövedelemadó köteles vállalatokból (küldönczmenetek) mutatkozó jövedelem kipuhatolásánál arra kell tekintettel lenni, hogy a postamester (postakezelő) az ily vállalatoknál szükséges kiadásokért már a hajtó

pénzekben és küldönczmenti-átalányokban találja kárpótlását. Uraim! mindenki tudja köztünk, hogy hatóságaink küldönczmenetek engedélyezésénél bizonyára nem fizetnek pazarlóan, mivel éppen már számításba veszik azt, hogy mi utazókat továbbítván, ily módon nyerünk részbeni kárpótlást. Jogtalanannak tartom ennek következtében azt, hogy mi azon jövedelem illetőleg összeg után, melyet mi az államkormányzattól küldönczmenetekért kapunk, — adót fizessünk, mivel ezen összeg a regiekadásokat sem fedezi; és így csakis a tiszta jövedelem után, — mely a küldönczmenetekből eredményeztetik — lehetne a jövedelemadót kiszabni és annak fizetését követelni. E tekintetben Schrutka kartársunk levelét van szerencsém átnyújtani, kérve annak felolvasását (Riess elnök felolvassa ezen levelet, melyben a kartárs ur keservesen panaszkodik azon önhatalmu eljárás felett, mely a brünni kerületben az adókiutésnél alkalmaztatik, míg a határos auspitzi és kromaui adókerületbeli kollegák egy harmaddal kevesebb jövedelmi adót fizetnek, mint ő. Kéri tehát ennek orvoslását.)

Morell kartárs beszédét folytatva. Uraim! ez ügyben közös lépéseket kell tennünk, hogy ezentul egyforma, a törvényben alapuló, nem pedig önhatalmu megadóztatás alkalmaztassék, indítványozom tehát: hogy folyamodjunk a nagyméltóságú pénzügyminiszteriumhoz e magas megadóztatás beszüntetése iránt.

Riess elnök: Ezen ügy, tisztelt közgyűlés, részemről is a Bécsben tartatott májusi értekezletben lett megpendítve, és ez főleg különféle postakerületbeli kollegáim átiratai folytán történt; azonban behatódott tanácskozás után azon meggyőződést nyertem, hogy darázs-fészekbe jutnánk, ha petitióban előadnók ezen tárgyat, és ennek következtében velem együtt több kartárs visszavonta ezen indítványt.

A megadóztatásra nézve irányadók a fenálló törvények, és ha valamely postamestertől törvénytelen adófizetés követeltetik, akkor ő ép úgy mint más állampolgár ugyanazon orvoslást használhatja t. i. recurálhat az országos pénzügyigazgatóság és a pénzügy-miniszteriumhoz.

Szerény nézetem szerint, az elszámolásnak következő módon kellene történnie: például, küldönczmeneti kárpótlás a magas kinstár által 500 frt, utas-illeték 400 frt, tehát 900 frt jövedelem. Kiadás: a postalegény és ló eltartásáért 600 frt, a ló használása, patkózás, istállópénz, bognár, nyerges, kovács, stb. évenként 180 frt, összesen 780 frt, így tehát fenmaradna a postamester működéséért stb. 120 frtnyi évi tiszta jövedelem, mely megadóztatható volna, nem pedig az 500 és illetőleg 400 frtnyi összeg, mint ez több adóhivatalnál történik.

Egyébíránt hajlandó vagyok, ha önök kívánják, a közgyűlés nevében aziránt folyamodni a nagytekintetű postaigazgatósághoz, miszerint az országos pénzügyigazgatóságnál oda hatni sziveskedjék, hogy ezentul a küldönczmenetek megadóztatása a törvények értelmében történjék. (Helyeslés.)

Gerlich kartárs Odranból: Én Sziléziában egyetlen egy esetet sem tudok, hogy többet kellene fizetni, mint amennyi a törvényben meg van állapítva; kérem ezt tudomásul venni.

Riess elnök: Kíván még valaki felszólalni?

Miután senki sem jelentkezett, elnök arra kéri fel Bartl főpostaellenőr urat Bécsből, hogy tartsa bejelentett előadását a hazai postatörténetről.

Bartl főpostaellenőr ur több mint két órán át igen érdekes, a legbehatóbb forrástanulmányozáson alapuló előadást tartott a „hazai postatörténetéről.” Előadásában első sorban a következő kérdéseket fejtegette: Mily időben és kiesoda által történt a postaintézet megalakítása Ausztriában? Mikor fordul a „posta” név okmányilag legelőször elő? Mily időben akadunk Ausztriában okmányilag a „postamester” elnevezésre, és hol történt az előbb, Ausztriában vagy Németországban? Bartl ur ezen kérdéseket érdekes, eddig-

elő többnyire ismeretlen adatok alapján oldotta meg, későbbben áttért Taxis és Paar hercegi családoknak a postaügy terén kifejtett működése cseleltetésére és végül röviden vázolta a posta felállítását Morvaország — és-Sziléziában.

A mult korbéli postahivatalnokok társadalmi viszonyait illető fejtegetéssel befejezte Bartl főpostaellenőr ur előadását, mely a figyelmes hallgatóságnál osztatlan tetszésben részesült.

Az előadás után Riess elnök Heinrich fő-postaigazgató ur következő táviratát olvasta fel:

„Az egybegyűlt postamester uraknak legszélyesebb köszönetemet, egyuttal kívánva az egylet mindinkább felvirágzását.

Riess elnök indítványa, hogy a legközelebbi közgyűlés ismét Brünnben tartassék meg, a gyülekezet általános helyeslésével találkozok.

Tisztelt közgyűlés! Midőn behatóan tanácskoztunk volna napirendünk tárgyai felett, el nem mulasztatom számos megjelenésükért köszönetemet nyilvánítani. Egyuttal köszönetet kívánok mondani: a troppai országos főváros képviselőtársának, mivel a legönzetlenebb módon rendelkezésünkre bocsájtotta szép tanácskozási termét; nemkülönben azon vendégeknek, kik jelenlétükkel megtisztelték mai gyűlésünket, nevezetesen Zoff főpostabiztos urnak és a postahivatalnokoknak, továbbá Bartl főpostaellenőr urnak, ki előadásával nekünk annyi élvezetet nyújtott; végül a sajtó itt megjelent képviselőinek és a morva és szilézia vasutigazgatóságoknak a menetdíj leszállításáért. (Megtörténik.) Befejezésül bátor vagyok. Ő cs. kir. apost. Felségét Ferenc József császár dicsőséges uralkodónkat háromszor éltetni. (Megtörténik.) Ezennel tehát a gyűlést befejezettnek nyilvánítom.

A közgyűlés után körülbelül hatvan kartárs közös ebédet tartott a „zur Birne”-hez czímzett vendéglőben. Itt felolvastattak a beérkezett táviratok, (a kereskedelmi minister ur Ö Excellenciájának távirata, melyet Riess elnökhez intézett, csak az utóbbi elutazása után érkezett be, és Klima ur által közöltetett a kartársakkal.) Említésre méltó Zoff fő-postabiztos ur felszólamlása azon megjegyzésénél fogva, hogy különösen megtisztelve érzi magát Heinrich fő-postaigazgató ur azon megkeresése által, miszerint szolgálati-utazásai alkalmával ő is vegyen részt a közgyűlésen. Zoff fő postabiztos ur saját nézetéből ismeri a postamesteri-egyletek törekvéseit és örül annak, hogy részt vehetett ma ily számosan meglátogatott gyülekezeten, hol alkalom nyújtott neki megismerkedni oly ügytársakkal, melyekkel soha összeköttetésben nem állott. A főpostaigazgató ur felkérte őt afeletti sajnálatát kifejeznie a gyülekezetnek, hogy szolgálati tekintetek által akadályozva van részt venni a közgyűlésen; hogy az egyletnek mindinkább szilárdulása és kitejtetése örvendit; továbbá hogy az egylet tagjai meggyőződve lehetnek arról, miszerint mindaddig, míg humanus törekvésük és lojalitásuk úgy mint ekkoráig bebizonyul, — részéről a legerősebb támogatást várhatnak. Különösen annak örül a főpostaigazgató ur, — mint az egylet disztagja — hogy gyarapodik a segély- és támogatási-alap, és hogy abból szegény ügytársak már segélyeztettek.

Továbbá megjegyzé a főpostabiztos ur: Oly egylet, mely feladatán ily szép czélokat tűzött ki magának, mely nemcsak a humanitás és kollegiálitás, hanem mint ma láttuk, a szaktudomány művelésére is törekszik, a legteljesebb elismerést érdemli; élteti tehát az egyletet, valamint tapintatos vezetőjét.

Kartársak! Több tag arra kért fel, hogy küldjem nekik a közgyűlésről szóló jelentést, valamint Bartl főpostaellenőr ur előadását, és mivel a választmány is azt kívánja, hogy minden egyes tag tudomást nyerjen a megtartott tárgyalásokról, intézkedés történt aziránt, hogy tétessék közé a közgyűlésről szóló jelentés az „Oesterr. Ungar. Post”-ban, és hogy küldessék abból minden egyes tagnak egy példány. A mi Bartl főpostaellenőr előadását illeti, azon kérelemnek, hogy

teljesítse kartársaink ebbeli kívánatát, Bartl ur a legszívesebben felelt meg, amennyiben önök az érintett előadást „A posta felállítása Morvaországban és Sziléziában” czime alatt ezen jelentéshez mellékelve találják.

Neureisch, 1877. szeptember 23.

A morva postamesteri-egylet elnöksége
Riess Marcellinus.

Az osztrák helyettes postamesterek és postakiadók emlékirata.

A nagyméltóságu cs. k. kereskedelmi miniszterium, igazságosan méltányolva a cs. kir. postamesterek részéről benyújtott petitiókat, és elismerve azt, hogy a vidéki postahivatalbeliek szolgálati és társadalmi állása nem különben évfizetése a jelen időviszonyoknak meg nem felelnek, — arra érezte magát indítva 1873. június hó 20-áról kelt 19664 számú leiratában, hogy szabályozza a cs. kir. postamesterek járandóságait és részesítse őket még egyéb kedvezményekben, melyek a vidéki postaügyre nézve szükséges reorganisatio kezdeményezéseként tekinthetők.

Ezen magas leirat tartalmaz ugyan néhány pontozatot a helyettes postamesterek és kiadók javára, de koránsem tekinthető túlbecsülésnek, ha a nekünk nyújtottban még megközelítve sem találjuk állásunk és díjazásunk méltánylását, azaz oly díjazásnak, mely szolgálattétel, — felelősség — és szolgálati kötelezettségeinknek megfelelően, annál kevésbé, mint-hogy még azon csekély kedvezmények is, melyekben a magas rendelet minket részesíteni szándékozik, — többnyire csak illúsióknak mondhatók.

Ha már a nagyméltóságu cs. kir. kereskedelmi ministerium azon meggyőződésre jutott, hogy a cs. kir. postamesterek helyzete és állása, a jelen időviszonyokkal szemben elégtelen — és tarthatatlanná váltak, annál inkább kellene a helyettes postamesterek és kiadók helyzete és állására nézve, ily meggyőződésnek megérlelnie.

Noha a postamester állása nincsen biztosítva és egy cs. kir. hivatali főnök felőli fogalommal nem fér össze, mindamellett szerződési viszonyban áll a magas államkormányzathoz és részben a magas hatóságok ótalmát is élvezi. Ellenben a postakiadó sem a magas állam, sem pedig a postaigazgatással szemben, közvetlen szerződési-vagy szolgálati viszonyban nem áll; a cs. kir. postahatóságok csak is annyiban gondoskodnak a postakiadóról, hogy tegye le a vizsgát és szolgálati esküt. A többire nézve mindenben egyedül és kizárólagosan a postamester — mint főnökéhez van utalva; ez felfogadja és elbocsátja a szolgálatból, úgy mint más szolgáját és cselédjét; a kiadó, — dacára annak, hogy egy cs. kir. hivatalnok szolgálata és felelőssége reá nehezkedik, nem egyéb mint a postamester közönséges dijnoka, csak is annak van alárendelve. A cs. kir. postahatóság csak akkor gyakorol befolyást szolgálati állására, ha szolgálati bűn forog szóban; érdekei megóvása, existenciája iránt teljes semlegeséget tanúsít, mi az által bizonyul be, hogy a kenyérméltó postakiadó, ha elhelyezése iránt a postaigazgatósághoz folyamodik, rendesen el- és oda utasítatik, hogy a postaigazgatóság nem érzi magát arra hivatva, hogy az elhelyezés felett gondoskodjék.

A postakiadó ezen szánalomra méltó helyzete ugyancsak megfelel a postamesterek ezen ugynevezett helyettesei- és kisegítő erők felvétele és alkalmazása iránt a multkorból eredő határozmányainak, és távol is vagyunk attól közvetlen előtes hatóságunk e tekintetben majdnem tökéletes ignorálásunk végett panaszt emelni; mindamellett panaszunk némi jogosultsággal bírna, ha tekintetbe vesszük, hogy évtizedek óta mi sem történt, hogy a kiadó állása az oly annyira változott időviszonyokhoz képest átídomitassék.

Midőn a legelső, a kiadók felvételéről irányadó és még most is érvényben álló határozmányok

kibocsájtattak, azok tán megfeleltek az akkori időviszonyok- és a kezdeményes postaberendezéseknek. Már az illető határozmányok azon passusa: „Ha különös körülmények a postamester helyettesének, vagy a postakiadó alkalmazását a szolgálatbani kisegítés végett szükségessé tennék”, arra mutat, hogy egy kiadó alkalmazása a kivételes esethez tartozott, és azon csekély követelményekben, melyek a postakiadói gyakorlatban irányában emeltettek, rejlik a bizonyíték, miként nem kívántatott tőle a hivatalnok teendői teljesítése, hanem csak közönséges dijnoknak — melynek sajnos! mai nap-ság is tekintetik, — tartották volt. De a szolgálat is, melyet a kiadónak akkoriban kellett teljesítenie, olynemű volt, hogy akkor a közönséges iskolaismeretek elégségesek valának; mert a levelezési forgalom, a nagyobb városokat kivéve, igen csekély, és így csak mellékdolog volt az irodai munka; a kiadó sokkal jobban használt a postamesternek, ha istállója és egyéb háziügyeiről gondoskodott, mint-ha képességgel bírt az irodaiszolgálatra, mivel az elsőbbség vagyonát képezték, míg az utóbbi majdnem semmi felelősséget foglalt magában.

Azonban a szellem- és kultura terén nyilvánuló haladás hatalma ezen patriarchális postaviszonyokat tökéletesen halomra döntötte. A mi azelőtt földolog volt, — az istálószolgálat — az most csak mellékes tárgygyá, és az előbbi mellékes tárgy, — az irodai szolgálat, — most földologgá vált.

Elteltek a levelezés szerföltötti gyarapodása- és a fokozott csomag forgalomtól, a legkisebb postahivatal üzletterjedelme a postautalványozási- és utánvétli üzlet által nem csak az előbbihez képest szerföltött munkaszaporodás- és felelősséggel találkozók, de merőben elégtelenek azon igények, melyek az előkor kiadói irányában támasztattak, ha úgy töltsé be helyét, amint ez a szolgálat kívánja. A postakiadó nem többé úgy mint hajdan csak a postamester kisegítő ereje, ő ott, ahol helyét elfoglalja szükség a hivatalra nézve, és bizonyára nem túlbecsülés, ha kinyilatkozzuk, miként mi vagyunk méhei a vidéki postaügynek mely szolgálataink nélkül többé fel nem állhatna.

(Folytatása következik.)

Postaügyek.

— **Személyzetiek.** Postamesterré kinevezettek: Vittmann Ágoston pk. Horgosra és Vajó János Vácshartyánra. Draskovits Győző lippai postakezelő jelölt a postakiadói vizsgát jó sikerrel letette.

— **A „Pápai-Lapokban”** olvassuk: Állami postahivatal fog a soproni m. k. posta-igazgatóság városunkban jövő évi január 1-től kezdve életbeléptetni, mely czélból a mult héten Jekelfalussy titkár ur városunkban időzött, s az új hivatal számára a régi postaházat, még pedig az államra nézve kedvező feltételek mellett megnyerte és a ház tulajdonosával Stampfl Gusztáv urral a szerződést idevonatkozólag meg is kötötte. A posta kormányzat ezen rendszabálya városunk levelező közönségére felette nagy előnyöket fog hozni, amennyiben az állami-posta hivatalos órája reggeli 8 órától egészen esti 7 óráig fog terjedni, minek folytán leveleink- és hírlapjainkat gyorsan megfogjuk kapni; s mindazon kellemetlenségek, miket ez ideig a közönségnek eltűnni kellett, véget fognak érni.

— **Az ideiglenesen** beszüntetve volt csömöri postahivatal folyó hó 10-én ismét életbe lépett.

Ezen postahivatal, úgy mint azelőtt, a Csömör és Rákóczi-Keresztur között rendszeresített gyalogküldöncpostajáratok által a rákóczi-kereszturi postahivattal naponkénti összeköttetésben fog állani.

A csömöri postahivatal kézbesítési kerületéhez Csömör községen kívül Szt.-Mihály pusztája és Tarcsa-Csik község fog tartozni.

Távirdaügyek.

— **A budapesti központi távirdaállomásnál** ez évi októberben feladtak 40,042 darab sürgönyt és pedig: 1005 állami, 1232 távirdaszolgálati, 817 tőzsdei, 847 ujsági, 18,730 kereskedelmi s üzleti, 22,311 különféle ügyekben. Érkezett 41,803 darab és pedig: 877 állami, 843 távirdaszolgálati, 1439 tőzsdei, 2413 ujsági, 16,411 kereskedelmi s üzleti, 19,820 különféle ügyekben. Az érkezett táviratokból helyben kézbesített 41,629, küldöncszel 19, postán 8, kézbesíthetelen maradt 147. Áttáviratoztattott összesen 110,872 darab. Összes havi forgalom 192,717 távirat. A feladott táviratok után befolyt 27,702 frt 34 kr, melyből 12,117 frt 25 kr a belföldi forgalomra esik.

— **Irodalom.** — „Magyar távirdanaptár 1878-ra” című mű küldetett be hozzánk Kolozsvárról. Szerkeszti és kiadja Székely István kolozsvári táviratírást. Ára 70 kr. A naptár 9 ívnyi terjedelmű s csaknem tisztán szakközleményekkel van telve. A szakferfiak már csak a czimtar és egyes szabályok közlése folytán is, nagy hasznát vehetik. Tartalmából Rácz Sándor „Adalékok a magyar távirdai történetéhez” című különben rövid vázlatát emeljük ki, mint a mely a nagyobb közönséget is érdekelheti.

— **Telephon.** Berlinben f. hó 6-ka óta az első telephont tényleg életbe léptették. A főpostamester dolgozó szobájából átszolgál az a főtelegraphhivatal igazgatóba. A szóval való tudtuladás a két kilométer hosszú drótvezetéken tökéletes. A főpostamester a dolgozó asztalán levő műszerbe beleszól, szóval adja ki rendeleteit és teszi kérdéseit és a jelentéseket s válaszokat a főtelegraphhivatal igazgatójától, kinek asztalán hasonló műszer van, szintén szóbelileg veszi. A szavak oly tisztán hangzanak, mintha a két ur egyazon szobában beszélne egymással.

Vegyes közlemények.

— **Felvilágosítás utánvétellel.** Egy helybeli ügyvéd mult héten levelet irt egy zsitvai kartársához, s felvilágosítást kért egy ottani polgár vagyoni állása felől. A napokban megis érkezett a yankei élelmességre mutató kartárs válasza, de utánvétellel. Az ottani ügyvéd úgy adta föl a felvilágosító levelet, hogy előbb az idevaló ügyvédnek ki kellene fizetnie az 50 frtot és csak úgy tudhatná meg mit ír a kartárs.

— **Vasuti balesetek statistikája.** Az „Annales des Ponts et Chaussées” a francia vasutakon történt balesetek adatait közli. A régi postakocsik világában 335,000 utasra esett 1 halott és 300,000-re 1 sebesült. 1835 szept. 7-től 1875 decz. 31-ig terjedő időszakban a francia pályákon szállítottak 1781 millió utast; ez idő alatt átlag jutott 5 millió utasra 1 halott és 580,000 utasra 1 sebesült. A vasuti balesetek folytonos fogyásban vannak. Az 1835-től 1854-ig terjedő időszakban 2 millió utasra jutott 1 halott s mintegy 500,000 utasra 1 sebesült. 1855 elejétől 1875 végeig 6 millióra esik 1 halott és 590,000 utasra 1 sebesült. 1872-től 1875-ig tehát a nevezett időszak 3 utóbbi évében az arány jóval kedvezőbb volt. 45 millió utas közül 1 halt meg s mintegy 1 millió közül 1 sebesült meg. Angliában az utóbb lefolyt 4 év alatt 12 millió utasra esik 1 halott és 366,000 utasra 1 sebesült. Belgiumban 20 millióra 1 halott és 3 1/2 millió utasra 1 sebesült.

— **A magyar tisztviselők országos egyesületének** igazgató választmánya elnökét dr. Pauler Tivadart f. hó 9-én névnapja alkalmából Lipót-utcai lakásán d. u. 5 órakor Bója Gergely és Lintner Imre alelnökök élén tömegesen üdvözlötték. A megjelentek érzelmeinek Bója Gergely adott kifejezést, kérvén, fogadja szívesen szeretetük és ragaszkodásuk emlékeül a választmány egyes tagjait magában foglaló arcképalbumot, melyet Borszék Antal titkár nyújtott át. Pauler mélyen meghatva köszönte meg a választmánynak figyelmét. A diszes album Posner Károly Lajos gyárából került ki. Hosszukás emlékkönyv alakú fehér chagrinbőrből készült

előlapja aranyozott és emailrozott ezüst sarkokkal és nehéz zárral, a közepén P. T. monogrammal, a hátapon pedig egy vastagon aranyozott cser- és bérkoszoru közepén M. T. O. E. (Magyar Tisztviselők Országos Egyesülete) betűk, és az év-szám 1877.

HIRHARANG. — Hübérth Károly budapesti m. kir. postatiszt a közös hadsereghez hadnagyá kinevezetett. — **Kitüntetés.** Zimmer Alajos karlsbádi főpostagondnoknak a főherceg meklenburgi vendi korona házrendjele adományoztatott. — **Az 1878. évi államköltségvetés előirányzatának tárgyalását** hétfőn kezdi meg a képviselőház pénzügybizottsága. A postára vonatkozó költségvetést legközelebb egész terjedelmében közölni fogjuk. — **Okos gondolat.** Chinában a postatig szervezésével most foglalkoznak s minthogy azt okosan akarják kezelni, tehát annak vezetésével az ottan működő külföldi vámtisztviselők bizattak meg. — **A magyar tisztviselők országos egyesülete** saját tagjai számára a „Hungária” szállodában a saison alatt hangversenyekkel egybekötött táncmulatságokat s kedélyes estélyeket rendez. A diszteremben e hó 10-dikén lesz az első hangverseny. A második december 7-dikén s a harmadik Sylvester napján. Az egyesület saját bővített helyiségeiben e hó 24-dikén s december 31-dikén társa estély lesz. **Vendégjegyek:** személyjegy 1 forint, családjegy (3 személyre) 2 frt.

Szerkesztői sürgöny.

B. M. Óvár. Előjegyeztük.

Csernye. Alkalmilag közöljük.

Kisujszállítás. Előfizetése f. é. december végig tart.

Mernye. A kérdéses könyvet a békési postahivatal útján megrendelheti.

Bazin. A kellő intézkedést megtettük.

V. Nagy-Kerek. Levelet írtunk.

Heves. Nem a titkos subventió, hanem a németesedés érdeke hajtja őket az ingyenes munkára. Most már mi is egészen más alapon indulunk és bízunk az elvek lényeges megváltoztatásában. Közreműködését örömmel fogadjuk.

Pécel. A kezelési kimutatás megszerzése végett méltóztassék a békési postahivatalhoz fordulni.

Lapunkra és a magyar postamester című naptára vonatkozó előfizetési felhívásunkat tisztelt pártfogóink szíves figyelmébe melegen ajánljuk és kérjük, hogy az előfizetéseket mielőbb megtenni sziveskedjenek.

Pályázatok postamesteri állomásra.

1. Alsó-Fehérmegyei Vöröspatakon. 150 frt tisztí fizetés, 40 frt irodai és 475 frt szállítási átalány. Postaig. Nagy-Szeben.

2. Csongrádmegyei Szegváron. 250 frt tisztí fizetés, 40 frt irodai és 1540 frt szállítási átalány. Postaig. Budapest.

Pályázatok postakezelői állomásra.

1. A melenczei m. k. távirtd állomásnál egy vizsgázott távirás alkalmazást nyerhet. Követeltetik: a távirtd kezelés és számadás alapos ismerete, valamint a magyar nyelv tökéletes bírása. Járandóság: 350 évi fizetés tantéme, kézbiztató illeték valamint szabad lakás és fűtés. Az ebbeli kérvények a melenczei m. k. postahivatalhoz intézendők.

2. A nagy-kikindai m. k. postahivatal székpostá rovatolásánál egy nőien és szakképzett postakezelő azonnal nyerhet alkalmazást, 500 frt évi fizetés és szabad lakás élvezete mellett. Jó bizonyítványokkal és keresztlevéllel ellátott kérvények Melczér Ede m. k. postamesterhez Nagy-Kikindára intézendők.

3. Az orosházai m. k. postahivatal levélpostaosztályánál a kezelői állomás e hó 15-től betöltendő. Járandóság: 200 frt évi fizetés és mosáson kívül teljes ellátás. A pályázók ebbeli kérvényeiket Zilahy László, kir. postamester címén Orosházára mielőbb küldjék be.

4. A zentai m. kir. postahivatalnál a második kiadó állomás 200 frt évi fizetés és teljes ellátással azonnal betöltendő. Pályázók ebbeli kérvényeiket Mihálkovits István ottani m. k. postamester urhoz czímézzék.

Lapulajdonos: Joannovich György.

A diósgyőri postakiadói állomás azonnal betöltendő. Kérvények Henczler István postamester ur czíme alatt poste-restante Miskolcra intézendők.

Ajánlkozások.

— Jó bizonyítványokkal ellátott postakezelő, ki a postakezelés minden ágában teljesen jártas, mint helyettes is működött és utóbbi időben nagyobb forgalmu postahivatalnál mint kezelő volt alkalmazásban, óhajtaná a soproni kerületben szerény feltételek mellett mielőbb alkalmazást. A szíves meghívók Pápay Károly postakezelő címén Zala-Egerszegré, poste-restante intézendők.

— Egy 29 éves, nőtlen, a magyar, német és tót nyelvben, valamint a postakezelés minden ágában teljesen jártas postakiadó, ki jelenleg is alkalmazásban van, óhajtaná f. é. december 1-től hason minőségben alkalmazást. A szíves meghívó levelek Blay György postakiadó czíme alatt Nyitra megyei Komjáthra küldendők.

Violaszínű másoló tinta

20 krajczárért egy perc alatt mindenki előállíthat egy iteze kitűnő minőségű tintát viola színben.

Kisebb megrendeléseknél a készítmény levélposta útján küldetik el.

A megrendelések alulírottához czímelve postautalvánnyal eszközölendők. — Használati utasítás minden küldeményhez csatolattik.

Debert György,

m. k. postamester Zichyfalván (Torontól m.)

Legújabb árjegyzék

JOANNOVITS DÖME

lópokrócok s szőnyegek

gyári raktárából.

Budapest (Pest), kigyó-utca 4. sz.

Eladás nagyban és kicsinyben — Kézpénz fizetés mellett.

Darab	Pár	Szélesség Centim	Szám	frt	kr.
Lópokrócok.					
1	117	6	vörös ++ koczkás	00	4 —
1	117	6	sötét ++	0	4 75
1	117	6	középfinom	1	6 —
1	117	6	finom	2	6 75
1	117	6	igen finom	3	7 —
1	136	7	közép finom	1	8 —
1	136	7	finom	2	9 —
1	136	7	igen finom	3	9 50
1	117	6	fehér katona kettős pokrócz	—	9 —
1	—	—	angol drapp lótarakó	1	7 —
1	—	—	" " "	2	8 —
1	—	—	" " "	3	9 —
1	—	—	" " " igen fin.	4	10 —
Flanell-ágytakarók.					
1	117	6	finom kettős minta rajzzal	F	5 —
1	136	7	fin. kett. m. rajzzal	F	6 50
1	136	7	igen fin. " " "	FF	8 50
1	—	—	gyerm. flanell-takaró finom	F	3 —
1	—	—	ugyanaz igen finom	FF	4 —

Csikós futó szőnyegek. 60 centiméter szélességű, méterje 30 kr. 1 frt 80 krig, továbbá: Virágos futó-szőnyegek 70 centiméter szélességű, méterje 80 kr., 1 frt. 60 krig, ugy mindennemű szőnyegek szobabehúzásokra, ágy alá. Zongora-és ágy-fal-szőnyegek darabja 1 frt. 50 kr. 1 frt 80 kr. 2 frt, 3 frt, 4 frt, a legutányosabb árakon.

Tökéletesebb árjegyzék kívánatra bérmentve.

Tiller Mór és testvére.

a nméltós. keresk. m. kir. miniszterium által megbízott szállítóinknál.

Budapesten, országut, Károly laktanya épületében a következő tárgyak utánvét mellett rendelhetők meg.

1	postatiszt vagy postatisztuól arany-zsinóros finom zubony 13 frt 80 krtól 15 frt 80 krig	
1	ezüst zsinóros pedig 12 frt	
1	60 krtól	14 frt 25 krig
1	finom szürke pantalo . 8-10-ig.	—
1	a legfinomabb fajtól . 11-12	—
1	téli köpeny 24 frttól . 38	—
1	eső köpeny csuklával 10 frt. 12	—
1	sapka, valódi 3/4 arany	—
1	zsinór és rózsával	3 " 70
1	ugyanaz vitézkötéssel	4 " 50
1	finom nyári tábori sapka	—
1	arany jelvénnel	3 " —
1	ugyanaz ernyővel	3 " 25
1	szabályszerű nyakraváló	— " 40
1	pár arany vagy ezüst himzett posta jelvény zubony galléra	1 " 50
1	pár ércz postajelvény	— " 40
1	finom posztó vagy szalma kalap urak vagy fluk számára 1 frt 50 krtól	3 " —
1	szabályszerű levélhordó zubony 7 frt 50 krtól	9 " 50
1	szürke pantalo 5 frt 20 krtól	8 " 50
1	sapka	1 " 80
1	valódi ezüst-zsinórral	3 " —
1	ugyanaz magastetjű	3 " 20
1	szabályszerű postalegény szür. csuklyával 18	10 " —
1	szabályszerű zubony	7 " 50
1	szabályszerű nadrag	6 " 30
1	kalap . 3-3	50 " —
1	sapka	1 " 50
1	jó erős négy karimás posta sip	1 " 60
1	harom	1 " 40
1	sip zsinór	1 " 25
5	kilogramm jó spanyol viasz	4 " —
1	jó erős bőrtáska levélhordók számára 6 frttól	8 " —
1	ugyanaz nagyobb minőségben csomagokra 9 frttól	10 " 50
1	jó szerkezetű tized máhla mérleg súlyok 15	—
1	jó szerkezetű levélmérleg tányérral . 3-6	50 " —
1	jó erős levélgyűjtő-szekrény postaczi-merrel 7 frt 50 krtól	9 " 50
1	jó erős posta czi-mer 7 frt 50 krtól	9 " 54
12	jó minőségű tekete írón 35 krtól	— " 75
12	jó minőségű kék írón 55 krtól	— " 85
12	jó minőségű vörös írón 70 krtól	— " 95
12	jó minőségű tolltartó 25 krtól	— " 60
1	doboz finom aczéll toll 50 krtól	1 " 25
100	hivatalos boríték czi-merrel	— " 60
100	ugyanaz vastag papírból	1 " 20
100	jelentési iv	1 " 29
100	pénzes levélboríték	— " 65
100	levél papír festett monogrammal	— " 95
100	hozza való boríték	— " 95
100	levél boríték czi-mer nélkül 35 krtól	— " 65
100	látogató jegy 65 krtól	1 " 55
100	hozza való boríték	— " 35
1	nagy korsó fekete tinta	— " 35
1	nagy korsó finom viola tinta	— " 45
1	kis üveg bármint színű tinta	— " 10
1	korsó, 1/2 kilogram fekete bélyeg festék	1 " —
1	betűzőhöz való szelencze párnával	1 " 50
1	rizma fogalmazó papír	1 " 85
1	rizma fehér iroda papír 2 frt 50 krtól	3 " 50
1	konz jó csomagoló papír	— " 40
1	vonalzó 10 krtól	— " 50
1	pár jó erős lópokróc I-ső számú	3 " 60
1	pár jobb fajta II-dik számú	4 " 80
1	pár legjobb minőségű III-dik számú 5 ft	8 " 95
1	drb fehér vagy színes ing 1 frt 60 krtól	2 " 65
1	drb vászon nadrag 1 frt 20 krtól	2 " 50
6	drb fehér vagy színes zsebkendő 90 krtól	4 " 50
6	drb fehér vagy színes kapeza 90 krtól	3 " 75
1	ing gallér vagy nyakendő 20 krtól	1 " 50
1	jó erős revolver 7 frt 50 krtól	12 " 50
1	szimpla vagy dupla pisztoly 2 frttól	3 " 25
1	postatiszt kard elefant csont markolattal sarannyal kirakott tokkal	15 " —

ehkez kardkötő 5 frt — kr.
1 pénzes zacskó felvágó kés 35 " —
Az említett tárgyakon kívül még megrendelhető a lehető legolcsóbb árak mellett,

urak, gyermekek és hölgyek részére ruházat, nap és esernyők. minden háztartási szükséglet, urak és hölgyek részére kesztyű, jegyzék könyvek, pénzes tárcsák, kések, ollók, méter súlyok, vas és rézből, minden irodai tárgyak és szükségletek, lámpák, mindenféle ajándékoknak alkalmazó tárgyak, uri és hölgy nyakraválók, zseb- és fali órák.

1 Deák Ferencz emlék érem frt 50 kr
(Csomagolás fadóbozban 10 krtól 35 krig).
Teljesen felszerelt ruházat megrendeléseknél a mérték pontos beküldése szükséges.
Az egyenruhához tartozó szövet zsinór gomb, jelvény sat. részletesen is megrendelhető, és ugyanazon áron számíttatik amint a n. méltós. kir. keresk. minis. által meghatározott.
Pontos jó és gyors kiszolgáltatás iránt kezeséget nyújtani ismert czégünknek különös érdekében fekszik.

Minthogy szállítási üzletünk a pártolás folytán, melyben a n. é. vidéki közönség részesített nagyobbított, és ezental nem csak a tek. hivatalbelieknek hanem az összes közönség szállítóit leszünk, felhívjuk mély tisztelettel a tek. postamester, és postatiszt urakat, nekünk vállalatban segédkezet nyújtani és az illető felektől bármilyen nevezendő megbízásokat, melyeket mi rögtön utánvétellel küldeni fogjuk, mint közbenjárók elfogadni sziveskedjenek. Munkadükért amint az utánvételi lap hozzánk visszaérkezik, az utánvételi összegből hatos kamatot posta utalványon az illető közbenjáró ur kezéhez fogunk juttatni.

Tiller Mór és testvére, szállítók.